

Sygn. akt XP 704/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Chlipała-Kozioł

Ławnicy: Katarzyna Orzechowska, Helena Żugaj

Protokolant: Dominika Gorząd

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa: J. O.

przeciwko G. D. D. K. i. A. w W.

o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem

I. zasądza od strony pozwanej G. D. D. K. i. A. w W. na rzecz powoda J. O. kwotę 30.356,22 zł (trzydzieści tysięcy trzysta pięćdziesiąt sześć złotych i 22/100) brutto tytułem odszkodowania;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 10.118,74 zł brutto.

UZASADNIENIE

Powód J. O. pozwem z dnia 10 lipca 2012 r. (data nadania przesyłki), skierowanym przeciwko stronie pozwanej G. D. D. K. i. A. z siedzibą w W., wniósł odwołanie od rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem i domagał się zasądzenia odszkodowania w wysokości 30.356,22 zł brutto, tj. równowartości trzymiesięcznego wynagrodzenia, tytułem niezasadnionego wypowiedzenia umowy o pracę.

W uzasadnieniu powództwa powód podniósł, iż jest zatrudniony u strony pozwanej na czas nieokreślony od 6 marca 1989 r., na ostatnio zajmowanym stanowisku Zastępcy Dyrektora Oddziału we W. ds. Z. D. i. M..

Powód wskazał, iż jest członkiem korpusu służby cywilnej i w odniesieniu do jego stosunku pracy zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej. Z uwagi na to, iż podstawą wypowiedzenia miał być naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej, dlatego też powinien podlegać odpowiedzialności dyscyplinarnej w ramach postępowania dyscyplinarnego i dopiero po jego zakończeniu można było podjąć decyzję o rozwiązaniu stosunku pracy.

Odnosząc się do przyczyn wypowiedzenia powód podniósł, iż w dniu 26 października 2011 r. spółka M. sp. z o.o. z siedzibą we W. zwróciła się do strony pozwanej z wnioskiem o możliwości pozyskania używanej kostki granitowej. W przedmiotowej sprawie, w związku z faktem, że w opinii powoda sprawa dotyczyła majątku strony pozwanej,

wystąpił do Zastępcy Dyrektora Oddziału ds. E. F. M. W. o wydanie opinii. Jednocześnie przeprowadził rozmowę telefoniczną z Kierownikiem Rejonu – J. L., który również wyraził pozytywną opinię w sprawie. Kostka granitowa, mająca być przedmiotem zamiany, została złożona na obwodzie drogowym w B. W. w 2000 r., w trakcie modernizacji odcinka autostrady A-4 jako materiał z rozbiórki. K. została złożona na hałdzie wraz z podsypką cementowo-piaskową, ziemią, gruzem bitumicznym pochodzącym z remontu nawierzchni. Skutkowało to z jednej strony brakiem możliwości oceny ilości materiału nadającego się do ponownego wbudowania bez jej oczyszczenia z drugiej zaś brakiem możliwości określenia realnej wartości składowanej kostki. W związku z powyższym, wyrażono zgodę na zmianę wraz z określeniem jej zasad i przekazano sprawę do Rejonu W. celem prowadzenia dalszych ustaleń, który podpisał ze spółką M. sp. z o.o. porozumienie regulujące sposób prowadzenia zamiany kostki, w którym spółka zobowiązała się do oczyszczenia i posegregowania starej kostki, uporządkowania placu składowania, załadunku i transportu starej kostki oraz dostarczenie analogicznej kostki nowej (w ilości równej pobranej kostki). Dopiero w dniu 21 grudnia 2011 r. Kierownik Rejonu we W. zwrócił się do powoda o pomoc w sprawie, gdyż spółka nie realizowała poczynionych z nim ustaleń. Z uwagi, iż sytuacja nie została wyjaśniona przez spółkę, powód podjął decyzję o skierowaniu sprawy na drogę sądową (k. 2-11).

W odpowiedzi na pozew, strona pozwana G. D. D. K. i. A. z siedzibą w W., wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska, strona pozwana zarzuciła, iż działania powoda doprowadziły do realnego ryzyka utraty przez nią majątku ruchomego o wartości 256.688,70 zł. Powód nie informował przełożonego o zamiarze zawarcia spornego porozumienia, ani o sposobie wyegzekwowania od spółki M. sp. z o.o. wykonania zobowiązania. Również bez porozumienia, wiedzy i zgody przełożonych, powód złożył wnioski do P. G. SP w sprawie wykonania porozumienia.

Strona pozwana wskazała, iż powód jest pracownikiem służby cywilnej i oznacza to osobę zatrudnioną na podstawie umowy o pracę. Nie był natomiast urzędnikiem służby cywilnej, który jest osobą zatrudnioną na podstawie mianowania, wobec tego nie jest zasadne twierdzenie powoda, że winien podlegać odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Pismo spółki M. sp. z o.o. we W. z dnia 26 października 2011 r. było zadekretowane przez Dyrektora Oddziału we W. na powoda, zgodnie z zakresem jego działania. Obowiązkiem powoda było nie tylko zasięgnięcie opinii innych pracowników, ale przeprowadzenie sprzedaży majątku strony pozwanej, zgodnie z obowiązującymi przepisami, czyli powołanie komisji do oceny przydatności kostki granitowej, a następnie przedstawienie propozycji, czy może być ona przeznaczona do użytkowania, czy jest zbędna. Ostatecznie o zakwalifikowaniu składnika rzeczowego majątku ruchomego do kategorii majątku zbędnego lub zużytego oraz sposobie jego zagospodarowania decyduje kierownik jednostki, która ma obowiązek zamieścić w BIP informację o zbędnych i zużytych składnikach majątku ruchomego, których wartość przekracza równowartość 300 euro. Zatem porozumienie ze spółką M. sp. z o.o. we W. podpisane za akceptacją i zgodą powoda jest nieważne i nie wywołuje skutków prawnych.

Skutkiem niezachowania przez powoda przepisów i procedur zbycia mienia ruchomego, którego właścicielem była strona pozwana, jest szkoda w kwocie 256.689,70 zł, gdyż nawet gdyby uzyskano tytuł wykonawczy przeciwko spółce, to nie będzie możliwości faktycznego odzyskania równowartości przejętej przez spółkę kostki brukowej (k. 70-76).

Na podstawie zgromadzonych dowodów Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia:

Powód J. O. został zatrudniony przez Dyрекcję O. D. P. we W., od dnia 6 marca 1989 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu, w wydziale mostów na stanowisku Naczelnika Wydziału.

Z dniem 1 lipca 1994 r. Naczelnny Dyrektor O. D. P. mianował powoda na stanowisko Naczelnika Wydziału.

Z dniem 1 października 1998 r., Generalny Dyrektor Dróg Publicznych powołał powoda na stanowisko Zastępcy Naczelnego Dyrektora (...) we W..

Z dniem 31 grudnia 1998 r. na podstawie art. 23¹ k.p. powód stał się pracownikiem Południowo-Zachodniego Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych z siedzibą we W., na stanowisku Zastępcy Dyrektora Oddziału we W..

Pismem z dnia 28 czerwca 1999 r., powód został poinformowany, iż z dniem 1 stycznia 1999 r. na podstawie art. 68 § 1 k.p. jego stosunek pracy został przekształcony w umowę o pracę na czas nieokreślony.

Z dniem 31 marca 2002 r., w związku z likwidacją G. D. D. P., powód stał się pracownikiem strony pozwanej – G. D. D. K. i. A. w W. i z dniem 10 kwietnia 2002 r. został zatrudniony na stanowisku Zastępcy Dyrektora Oddziału G. D. D. K. i. A. we W..

Z dniem 1 lutego 2005 r., Generalny Dyrektor D. K. i. A. w W. powołał powoda na stanowisko Dyrektora Oddziału G. D. D. K. i. A. we W..

Z dniem 9 lutego 2007 r., Generalny Dyrektor D. K. i. A. w W. odwołał powoda ze stanowiska Dyrektora Oddziału G. D. D. K. i. A. we W..

Z dniem 9 lutego 2007 r. zostało powierzone powodowi stanowisko Zastępcy Dyrektora Oddziału we W..

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy z trzech ostatnich miesięcy wynosiło 10.118,74 zł brutto (7.116,63 zł netto).

Dowody: umowa o pracę na czas nieokreślony z 06.03.1989 r. (kserokopia akt osobowych cz.B.1.),

akt mianowania z 01.07.1994 r. (kserokopia akt osobowych cz.B.30.),

akt powołania z 22.09.1998 r. (kserokopia akt osobowych cz.B.46.),

informacja z 18.12.1998 r. (kserokopia akt osobowych cz.B.48.),

pismo z 28.06.1999 r. (kserokopia akt osobowych cz.B.53.),

informacja z 20.02.2002 r. (kserokopia akt osobowych cz.B.63.),

informacja z 10.04.2002 r. (kserokopia akt osobowych cz.B.68.),

pismo z 01.02.2005 r. (kserokopia akt osobowych cz.B.92.),

pisma z 08.02.2007 r. (kserokopia akt osobowych cz.B.126.,128.),

zaświadczenie o zarobkach k. 65.

Do obowiązków Zastępcy Dyrektora ds. Z. D. i. M. należy kierowanie i nadzorowanie zagadnień związanych z zarządzaniem, ochroną i utrzymaniem sieci dróg i drogowych obiektów inżynierskich, bezpieczeństwem ruchu drogowego, realizacją samodzielnych zadań mostowych oraz zarządzaniem ruchem. Zastępcy Dyrektora ds. Z. D. i. M. podlega: Wydział D., Wydział B. R. D. i. Z. R., Wydział (stanowisko) ds. U. Wydział M. i. R..

Zastępca Dyrektora ds. E. –. F. kieruje i nadzoruje zadania finansowo-księgowe w zakresie powierzonym przez Generalnego Dyrektora, obsługi technicznej, administracyjnej i informatycznej. Zastępcy Dyrektora ds. E. –. F. podlega Wydział F. K.; Wydział A. i. Z. T., Stanowisko ds. I. i Stanowisko – ds. K. P. T. P. O. I. i. Ś.

Zadania Rejonów określa par. 21 Regulaminu Organizacyjnego Oddziału (...). Należą do nich m.in. dokonywanie objazdów i kontroli dróg pod względem stanu technicznego wszystkich elementów pasa drogowego, urządzeń brd, drogowych obiektów inżynierskich, odwodnienia, stałego i tymczasowego oznakowania poziomego pionowego dróg; prowadzenie kontroli pasa drogowego pod kątem jego ochrony i dostępu oraz korzystania na cele nie

związane z gospodarką drogową; wykonywanie robót interwencyjnych mających na celu zapobieganie i usuwanie zagrożeń wynikających ze stanu drogi, urządzeń brd i oznakowania; utrzymanie zaplecza techniczno-materiałowego; nadzór nad realizacją zleczanych w drodze przetargów robót utrzymaniowych; dokonywanie przeglądów bieżących, podstawowych i rozszerzonych drogowych obiektów inżynierskich oraz udział w wykonywanych przeglądach szczegółowych prowadzonych przez Oddział; wykonywanie przeglądów dróg.

Zadania Wydziału ds. E. F. określa par. 23 Regulaminu Organizacyjnego Oddziału (...). Należą do nich m.in. oporządzanie i kontrola planów finansowych – preliminarzy według klasyfikacji budżetowej, z godnie z planem rzeczowo – finansowym; bieżąca obsługa finansowa Oddziału, zgodnie z preliminarzem i przepisami ustawy o finansach publicznych, w tym prowadzenie obsługi gotówkowej Oddziału, nadzór nad gospodarką kasową i należywym zabezpieczeniem gotówki; bieżąca kontrola formalno-rachunkowa dokumentów dotyczących realizowanych operacji gospodarczych; ewidencja księgowa ilościowo-wartościowa majątku rzeczowego Oddziału rozliczanie inwentaryzacji, ewidencja i weryfikacja różnic inwentaryzacyjnych.

Oddziałowi strony pozwanej we W. podlega 8 rejonów zlokalizowanych na terenie D.. Rejon zajmuje się głównie sprawami merytorycznymi, czyli utrzymaniem dróg krajowych. Wszystkie rejony podlegają merytorycznie bezpośrednio Zastępcy Dyrektora ds. Z. D. i. M., którym w okresie spornym był powód. Bezpośrednim przełożonym powoda był Dyrektor Oddziału we W. R. R..

W sprawach finansowo-materiałowych decyzje podejmowane są przez dział finansowy, którym kieruje Zastępca Dyrektora Oddziału ds. E. F. M. W., jak również przez pracowników Rejonu. Oddział kupuje np. samochody, środki transportu, a Rejon kupuje np. odzież roboczą, artykuły biurowe. Zakupami w Oddziale zajmuje się dział zaplecze oraz stanowisko ds. BHP. Dział zaplecza podlega Zastępcy Dyrektora Oddziału ds. E. F., a stanowisko ds. BHP Dyrektorowi Naczelnemu. W przypadku sprzedaży np. starych samochodów, Rejon zwraca się do Oddziału o zgodę, a później organizuje przetarg.

Na koniec każdego roku u strony pozwanej powoływana jest komisja inwentaryzacyjna, zgodnie z zarządzeniem Generalnego Dyrektora, do przeprowadzenia inwentaryzacji majątku. Poza coroczną inwentaryzacją, u strony pozwanej były przeprowadzane również inne inwentaryzacje, które mogły być inicjowane przez dyrektorów, kierowników lub naczelników wydziałów

Dowody: zeznania świadka J. L. k. v. 186-188,

zeznania świadka M. W. k. 188-189,

zeznania świadka Z. B. k. v. 201-202,

zeznania świadka R. R. k. 202-203, 254 (płyta CD), 266 (płyta CD),

przesłuchanie powoda J. O. k. 287 (płyta CD),

kserokopia schematu organizacyjnego k. 108,

kserokopia Regulaminu Organizacyjnego z 20.12.2010 r. k. 85-107.

Na bazie w K., jak również w B. W., od około 2000 r. składowany był materiał z rozbiórki pochodzący z remontu autostrady A-4 w postaci mieszaniny gruzu, ziemi i kostki granitowej. Był on przywożony samochodami, nie był ważony. Choć materiał ten był na składzie w Rejonie, nie podlegał inwentaryzacji i nie znajdował się na stanie magazynowym strony pozwanej, gdzie podana jest ilość i wartość, albowiem bez jego przebrania i posegregowania nie było możliwości dokładnego określenia ilości kostki granitowej. Mieszanina była ujęta w ewidencji prowadzonej w zeszycie przez G. K., żeby można był określić ruch tego materiału. W zeszycie była podana szacunkowa ilość mieszaniny w tonach. Nie była to jednak typowa kartoteka magazynowa. Na stanie zaewidencjonowany został gruz razem z kostką granitową. W ramach procesu inwentaryzacji do obowiązków Kierownika Rejonu należy zgłoszenie, że Rejon

posiada materiały do inwentaryzacji. Jeśli ich nie zgłasza, to znaczy, że powinny być to niewielkie ilości dopuszczone do własnego użytku za zgodą szefa pionu. Składowana mieszanina była wydawana na różne budowy prowadzone przez stronę pozwaną, ale zawsze po decyzji kierownictwa Oddziału, bądź na potrzeby Rejonu, wówczas decyzje podejmował Kierownik Rejonu J. L..

Inaczej podlega zagospodarowaniu mienie będące na stanie Oddziału, a inaczej mienie pochodzące z inwestycji. Materiał składowany na bazie w K. oraz na B. W. był składowany w Rejonie materiałem poinwestycyjnym, więc powinien zostać zagospodarowany w ramach decyzji inwestycyjnych, w których powinny być wskazane w trakcie inwestycji procedury, co można z tym materiałem zrobić, jak go zagospodarować. Jeśli w trakcie inwestycji byłoby wskazanie, że kostkę należy sprzedać to wniosek w tej sprawie należał do wyłącznej kompetencji Dyrektora ds. Inwestycji i decyzję w tej sprawie powinien podjąć Dyrektor w czasie realizacji inwestycji, z której pochodziła kostka.

Zastępca Dyrektora ds. E. F. M. W. pytał powoda w czasie narad czy są jakieś materiały do upłynnienia z inwestycji (żelazo stalowy i aluminiowy, drewno, destrukty) i uzyskiwał odpowiedzi, że te, które są, są potrzebne na użytek zarządzania drogami. W sytuacji, gdyby był taki poinwestycyjny materiał do upłynnienia, po złożeniu wniosku do Dyrektora Oddziału, mógłby zostać ogłoszony przetarg i nastąpić ewentualna sprzedaż. Wniosek do Dyrektora Oddziału musiałby być uzgodniony z zastępcą dyrektora właściwego do zarządzania drogami oraz zastępcą dyrektora zajmującego się sprawami ekonomiczno-finansowymi. Umowę w przypadku wyłonienia oferenta podpisują dwie osoby, w tym Zastępca Dyrektora ds. E. F., a bezpośrednim obowiązkiem Zastępcy Dyrektora ds. E. – F. jest odprowadzenie uzyskanych środków na dochody budżetowe.

Dowody: zeznania świadka J. L. k. v. 186-188,

zeznania świadka M. W. k. 188-189,

zeznania świadka Z. B. k. v. 201-202,

zeznania świadka R. R. k. 202-203, 254 (płyta CD), 266 (płyta CD),

przesłuchanie powoda J. O. k. 287 (płyta CD),

dokumentacja fotograficzna k. 183-185,

kserokopia schematu organizacyjnego k. 108,

kserokopia Regulaminu Organizacyjnego z 20.12.2010 r. k. 85-107.

Na przełomie 2010/2011 roku do Kierownika Rejonu odpowiedzialnego za bazę w K. J. L., zgłosił się Z. M., będący prezesem firmy M. sp. z o.o. we W., deklarując chęć zakupu kostki granitowej, która jest składowana przy autostradzie na bazie w K.. Wówczas J. L. poinformował go, iż kostka ta nie jest na sprzedaż, gdyż służy do użytku wewnętrznego.

Pismem z dnia 26 października 2011 r. firma M. sp. z o.o. zwróciła się do Dyrektora Oddziału we W. R. R. z prośbą o wyrażenie zgody na wydanie jej 10 samochodów używanej małej kostki granitowej. W zamian zaproponowała dowiezienie na wskazany rejon nowej kostki granitowej. Dyrektor Oddziału zadekretował skierowanie pisma firmy M. sp. z o.o. do Wydziału D.. W międzyczasie, prezes spółki M. Z. M. skontaktował się z powodem powołując się na zgodę Dyrektora Oddziału R. R., iż całą sprawę ma załatwić właśnie powód. Pismo spółki przyniósł powodowi Naczelnik Wydziału D. K. S.. W związku z propozycją firmy M., powód zebrał opinie w tej sprawie od kierownika rejonu J. L., zastępcy dyrektora ds. ekonomiczno-finansowych M. W. oraz naczelnika wydziału dróg K. S.. Od naczelnika wydziału, powód otrzymał informację, iż kostka ta jest niepotrzebna i od dłuższego czasu zalega na składzie więc chętnie pozbyliby się jej.

Pismem dnia 8 listopada 2011 r. powód zwrócił się pisemnie do Zastępcy Dyrektora Oddziału ds. ekonomiczno-finansowych M. W. o wyrażenie opinii. Jednocześnie poinformował, iż Rejon we W. dysponuje starą kostką granitową

z rozbiórek. Kostka ta wymaga oczyszczenia i posegregowania, więc proponowana przez firmę M. Sp. z o.o. zamiana wydaje się korzystna. Wskazał, że warunkiem udzielenia zgody na przedmiotową zamianę będzie poniesienie przez M. Sp. z o.o. wszelkich kosztów związanych przeprowadzeniem ww. zamiany, tj. oczyszczenie kostki Rejonu, jej załadunek i transport oraz rozplantowanie na placu materiału uzyskanego w trakcie czyszczenia kostki. Oczywiście również dowieszenie nowej kostki (w ilości równej ilości kostki pobranej) odbędzie się staraniem i na koszt wnioskodawcy.

M. W. w odpowiedzi wskazał, że w warunkach zamiany ekwiwalentnej, tak co do ilości, jak i asortymentu, zaopiniował pismo pozytywnie, wskazując, ażeby zamianę uwzględnić w dokumentach magazynowych Rejonu.

Mając pozytywną opinie M. W. w sprawie zagospodarowania mieszaniny, a także po rozmowie w K. S. i J. L., pismem z dnia 9 listopada 2011 r. powód poinformował firmę M. sp. z o.o., iż wyraża zgodę na zamianę kostki z rozbiórki na nową. Wskazał, że kostka używana składowana jest w Rejonie we W. na terenie O. D.w B. W. i K. i wymaga oczyszczenia. W piśmie zaznaczył, że zgoda obowiązuje pod warunkiem poniesienia przez firmę M.sp. z o.o. wszelkich kosztów związanych z przeprowadzeniem zamiany, tj. oczyszczeniem kostki, załadunkiem i transportem oraz rozplantowaniem na placu materiału uzyskanego w trakcie czyszczenia kostki. Oczywiście również dowieszenie nowej kostki (w ilości równej ilości kostki pobranej) odbędzie się staraniem i na koszt wnioskodawcy. Dodał, że szczegóły pobrania i dostawy kostki należy ustalić z kierownikiem Rejonu W. Panem J. L..

Jednocześnie pismo to zostało przesłane do wiadomości do M. W. oraz Kierownika Rejonu J. L..

Kierownik Rejonu miał określić ile kostki znajduje się fizycznie na składzie, ile spółka M. chce tej kostki, określić harmonogram jej przywozu i wywozu. Po czym powinien przyjść do powoda lub M. W. w celu podjęcia dalszych decyzji w tej sprawie.

W dniu 10 listopada 2011 r. zostało zawarte porozumienie pomiędzy stroną pozwaną, a firmą M. sp. z o.o. w sprawie zamiany kostki zgodnie z pismem z dnia 9 listopada 2011 r., zgodnie z którym strony ustaliły, iż:

- prace związane z oczyszczaniem i wywozem kostki rozpoczną się od placu O. D.w B. W.,
- wszystkie samochody wywożące oczyszczoną kostkę z rozbiórki będą ewidencjonowane na portierni Obwodu i wrywkowo ważone,
- po zakończeniu oczyszczania kostki zostanie oczyszczony plac poprzez wywóz nadmiaru gruzu i ziemi oraz rozplantowania resztek ziemi w nierównościach placu,
- w terminie 12 tygodni od daty zakończenia wywozu kostki z rozbiórki zostanie przywieziona kostka nowa w ilości równej kostce pobranej. Kostkę dostarczyć w ilości 2 samochodów do O. D. w J. Ś., a całą resztę do Obwodu D. w B. W.,
- podstawą przyjęcia ilościowego kostki nowej będą dowody WZ zawierające numer rejestracyjny oraz ciężar netto przewożonej kostki,
- odbiór jakościowy kostki nowej - kostka granitowa, regularna , rzędowa 9/11, odbywać się będzie przez Kierownika O. D. w B. W. Z. B.,
- po przewiezieniu i odbiorze ilościowo-jakościowym całej ilości kostki nowej zostaną rozpoczęte prace związane z oczyszczaniem kostki o O. D. w K..

Porozumienie ze strony pozwanej zostało podpisane przez kierownika rejonu J. L. oraz kierownika służby liniowej Z. B.. Osoby te nie były uprawnione do podpisania umowy w imieniu strony pozwanej. Powód nie został poinformowany o podpisaniu porozumienia ani o jakichkolwiek innych podjętych przez jego podwładnych w tej sprawie czynnościach.

Oczyszczanie kostki rozpoczęło się w dniu 10 listopada 2011r. i odbywało się na placu poprzez użycie specjalnej maszyny – koparki ze specjalnym czerpakiem, którą zapewniła firma M., a ponadto pracownicy tej firmy oczyszczali ją ręcznie. Kostka była ładowana na samochody firmy M. bez większych zanieczyszczeń, a zanieczyszczenia były

wywożone przez nią. Na portierni kierowcy podpisywali fakt wyjazdu samochodów, było odnotowywane czy był to pojazd z kostką, czy z gruzem. Wszystkie te kursecy były ważone przez firmę M., a przez stronę pozwaną były przeprowadzone ważenia kontrolne. Po zakończeniu prac na B., Z. M. przerzucił ładowarkę do K., zgodnie z ustalonym trybem, ale po tym jak J. L. zaczął nabierać podejrzeń, co do uczciwości firmy, kazał pracownikom portierni w K. kontrolować samochody M.. Prace zostały zakończone w dniu 1 grudnia 2011 r., natomiast w dniu 9 grudnia 2011 r. firma M. sp. z o.o. zgodnie ze wcześniejszymi ustaleniami przywiozła dwa pierwsze samochody z nową kostką do obwodu drogowego w J. Ś.. Wówczas to w dniu 12 grudnia 2011 r. podczas kontroli J. L. stwierdził, że przywieziona kostka nie odpowiada wymogom zawartym w porozumieniu z dnia 10 listopada 2011 r.

W związku z nie wywiązywaniem się z warunków porozumienia i brakiem kontaktu z prezesem firmy Z. M., J. L. w dniu 22 grudnia 2011 r. o zaistniałej sytuacji poinformował powoda.

Pismem z dnia 22 grudnia 2011 r. powód zwrócił się do firmy M. sp. z o.o. o natychmiastowe wypełnienie warunków zawartego porozumienia.

Pismem dnia 4 stycznia 2012 r. firma M. sp. z o.o. ustosunkował się do pisma powoda z dnia 22 grudnia 2011 r. informując, iż teren zostanie uporządkowany do końca stycznia 2012 r., a sytuacja ta powstała wyłącznie z uwagi na niekorzystne warunki atmosferyczne. Natomiast dostarczenie nowej kostki nastąpi niezwłocznie po przekazaniu pełnego rozliczenia pobranej kostki przez firmę C..

Pismem z dnia 5 stycznia 2012 r. powód poinformował firmę M. sp. z o.o., iż nie przyjmuje przedstawionych wyjaśnień. Jednocześnie zgadza się na proponowany termin uporządkowania miejsca składowania kostki z rozbiórki na koniec stycznia 2012 r. Niezależnie od powyższego w terminie 10 dni od otrzymania pisma miała zostać dostarczona pełna ilość kostki granitowej w ilości równej pobranej w dniach 10 listopada 2011 r. – 1 grudnia 2012 r.

Pismem dnia 25 stycznia 2012 r. firma M. sp. z o.o. poinformowała stronę pozwaną, iż rozpoczęcie dostawy nowej kostki nastąpi w pierwszym tygodniu lutego 2012 r.

Pismem z dnia 27 stycznia 2012 r. powód ponownie wezwał firmę M. sp. z o.o. do wypełnienia zobowiązania wynikającego z zawartego porozumienia i w przypadku nie dostarczenia nowej kostki granitowej oczekuje w terminie do 20 lutego 2012r. zwrotu pobranej kostki.

Pismem z dnia 30 stycznia 2012 r. kierownik rejonu J. L. wezwał firmę M. sp. z o.o. do natychmiastowego przedstawienia harmonogramu dostaw kostki oraz rozpoczęcia jej transportu.

Pismem z dnia 16 lutego 2012 r. firma M. sp. z o.o. poinformowała stronę pozwaną, iż nie rozpoczęto jeszcze dostawy kostki z uwagi na panujące, niekorzystne warunki atmosferyczne.

W związku z niedostarczeniem przez firmy M. sp. z o.o. nowej kostki granitowej, pismem z dnia 29 marca 2012 r. powód zwrócił się do P. G. Skarbu Państwa o wniesienie powództwa w sprawie wykonania umowy zamiany z dnia 10 listopada 2011 r. przeciwko firmie M. sp. z o.o.

Pismem z dnia 16 kwietnia 2012 r. kierownik regionu J. L. złożył dyrektorowi podziału R. R. wyjaśnienia w sprawie zamiany kostki granitowej.

Pismem z dnia 19 kwietnia 2012 r. dyrektor oddziału R. R. złożył zawiadomienie do Delegatury C. B. A. we W. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

Postanowieniem z dnia 22 maja 2012 r. Prokuratura Rejonowa dla W. K. Z. wszczęła śledztwo pod sygnaturą 2 Ds. 145/12/S w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez pracowników oddziału we W. poprzez niezgodne z prawem rozporządzanie majątkiem ruchomym Skarbu Państwa.

Dowody: zeznania świadka J. L. k. v. 186-188,

zeznania świadka M. W. k. 188-189,
zeznania świadka Z. B. k. v. 201-202,
zeznania świadka R. R. k. 202-203, 254 (płyta CD), 266 płyta CD),
przesłuchanie powoda J. O. k. 287 (płyta CD),
pismo firmy M. sp. z o.o. z 26.10.2011 r. k. 35,
pismo powoda z 08.11.2011 r. k. 36,
pismo powoda z 09.11.2011 r. k. 37,
porozumienie z 10.11.2011 r. k. 38,
kwity wagowe k. 47-48,
pismo powoda z 22.12.2011 r. k. 39,
pismo firmy M. sp. z o.o. z 04.01.2012 r. k. 40-41,
pismo powoda z 05.01.2012 r. k. 42,
wyjaśnienia J. L. z 10.01.2012 r. k. 44-45,
wyjaśnienia Z. B. z 10.01.2012 r. k. 46,
pismo firmy M. sp. z o.o. z 25.01.2012 r. k. 49,
pismo powoda z 27.01.2012 r. k. 50,
pismo J. L. z 30.01.2012 r. k. 51,
pismo firmy M. sp. z o.o. z 16.02.2012 r. k. 52,
pismo powoda z 29.03.2012 r. k. 54-55,
pismo J. L. k. 135-136,
pismo dyrektora oddziału z 19.04.2012 r. k. 110-113,
pismo Prokuratury Rejonowej dla W. K. Z. z 23.05.2012 r. k. 114.

Z powodu zaistniałej sytuacji wydania kostki granitowej zostało wszczęte postępowanie dyscyplinarne wobec M. W., J. L. oraz Z. B.. Ponadto, dyrektor oddziału R. R. ukarał M. W. oraz J. L. karą upomnienia z wpisem do akt osobowych.

Wobec powoda nie zostało wszczęte postępowanie dyscyplinarne, mimo, że powód o to wnosił.

Dowody: zeznania świadka R. R. k. 266 (płyta CD),
przesłuchanie powoda J. O. k. 287 (płyta CD).

Powód pełniąc stanowisko Zastępcy Dyrektora ds. Z. D. i. M. posiadał odpowiednie pełnomocnictwa do reprezentowania Oddziału we W., w tym również do reprezentowaniu przez sądami.

Dowody: zeznania świadka R. R. k. 266 (płyta CD),

przesłuchanie powoda J. O. k. 287 (płyta CD).

Pismem z dnia 16 kwietnia 2012 r. strona pozwana zawiadomiła Z. O. Z. P. D.RP (...) Oddział we W., o zamiarze rozwiązania z powodem umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia.

Pismami z dnia 17 kwietnia 2012 r., skierowanymi do Dyrektora Generalnego oraz do Dyrektora Oddziału we W., związki zawodowe wyraziły swoją negatywną opinię co do rozwiązania z powodem umowy o pracę.

Pismem z dnia 3 lipca 2012 r. strona pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 31 października 2012 r.

Przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę była utrata zaufania do powoda zajmującego kierownicze stanowisko, spowodowana brakiem nadzoru nad pracą podległych komórek organizacyjnych, a w szczególności w zakresie sposobu i trybu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego będącego własnością Skarbu Państwa - Oddziału (...) we W.. Powyższy zarzut oparty jest na fakcie, iż podczas zawierania porozumienia („umowy zamiany”) w sprawie wymiany kostki granitowej używanej na kostkę granitową nową z firmą „M.” Sp. z o.o. nie zastosowano właściwych przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 maja 2010 r. w sprawie sposobu i trybu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego, w który wyposażone są jednostki budżetowe (Dz. U. Nr 114, póź. 761), względnie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (tj. Dz. U. z 2010 r. , Nr 113, póź. 759 ze zm.), czego skutkiem jest podjęcie działań przez pracowników urzędu administracji rządowej niezgodnych z obowiązującym prawem oraz zaistnienie wysoce realnego ryzyka możliwości kwestionowania ważności zawartego porozumienia.

Uchybienie polegające na wyrażeniu przez powoda zgody (pismo nr (...)o/WR-Zl-jk/4200/673/11 z dnia 09.11.2011 r.) na zamianę kostki używanej składowanej na terenie Rejonu W. - O. D. B. W. i K. na kostkę nową doprowadziło do realnego ryzyka utraty przez Skarb Państwa majątku ruchomego o szacunkowej wartości około 256.688,70 zł (1.018 ton kostki granitowej). Do dnia dzisiejszego majątek ten nie został odzyskany. O zaistniałej sytuacji - nie wywiązywaniu się przez spółkę „M.” z zawartych zobowiązań polegających na dostarczeniu kostki granitowej nowej, regularnej, rządowej 9/11 - nie poinformował Pan bezpośredniego przełożonego (Dyrektora Oddziału).

Złożenie wniosku do P. G. SP z dnia 29 marca 2012r. nr (...) /WR-Zl-ks-4200-150/12 w przedmiocie powództwa przeciwko spółce „M.” z siedzibą we W. w sprawie o wykonanie „umowy zamiany” z dnia 10.11.2011 r. odbyło się bez wiedzy i zgody bezpośredniego przełożonego (Dyrektora Oddziału) odpowiedzialnego za kierowanie Oddziałem (...) we W..

W związku z powyższym Pracodawca utracił zaufanie niezbędne dla prawidłowego wykonywania umowy o pracę przez pracownika zatrudnionego na stanowisku Zastępcy Dyrektora Oddziału ds. Z. D. i. M., co w konsekwencji prowadzi do wypowiedzenia powodowi umowy o pracę, jako osobie niezdolnej do realizowania zadań wynikających z zajmowanego stanowiska.

Dowody: pismo strony pozwanej z 16.04.2012 r. (kserokopia akt osobowych cz.C.13-14.),

kserokopia pism związków zawodowych z 17.04.2012 r. k. 26-30,

kserokopia pisma strony pozwanej z 03.07.2012 r. k. 13-15.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należało wyjaśnić rozbieżności co do sposobów oznaczenia strony pozwanej w niniejszym postępowaniu. Podkreślenia wymaga, że w niniejszej sprawie bezspornym było, że powództwo zostało skierowane przeciwko pracodawcy powoda, nie było zatem problemu legitymacji biernej w niniejszej sprawie ani żadnego sporu między

stronami w tym zakresie. Pojawiły się jedynie rozbieżności co do sposobu oznaczenia pozwanego w treści pism procesowych stron, a także omyłki w treści części protokołów rozpraw (gdzie pozostawiono błędne oznaczenie SP). Należy w tym miejscu wskazać, że Generalny Dyrektor D. K. i. A. jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach dróg krajowych. Natomiast G. D. D. K. i. A. to centralny urząd administracji rządowej, obsługujący Generalnego Dyrektora D. K. i. A.. Jest ona jednostką budżetową (statio fisci) Skarbu Państwa. Wobec częstych problemów stron ze sposobem oznaczenia pracodawcy w przypadku zatrudnienia w jednostkach budżetowych, które wystąpiły również w niniejszej sprawie, należy dla porządku wyjaśnić, że pracodawcami, a tym samym stronami w sprawach z zakresu prawa pracy, są zawsze poszczególne urzędy – w tym urzędy naczelnych, centralnych i terenowych organów administracji państwowej. Posiadający – w przeciwieństwie do tych urzędów – osobowość prawną Skarb Państwa, nigdy zaś nie występuje w charakterze pracodawcy (tak T. Liszcz w Prawo Pracy, wyd. 8 Lexis Nexis, str. 107). Prawidłowe oznaczenie strony pozwanej – pracodawcy - w niniejszej sprawie nie brzmi zatem „Skarb Państwa – G. D. D. K. i. A.”, ani „Skarb Państwa - Generalny Dyrektor D. K. i. A.”, ani wreszcie „Generalny Dyrektor D. K. i. A.”, a „G. D. D. K. i. A. w W.”. Okoliczność ta wymagała zdaniem Sądu Rejonowego wyjaśnienia na wstępie, jednakże nie ma ona znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, między stronami nie istniał bowiem spór co do biernej legitymacji prawnej w sprawie, nie były w tym zakresie podnoszone żadne zarzuty, a okoliczność, kto był pracodawcą powoda, i że to właśnie on – prawidłowo reprezentowany – występował w procesie - była w niniejszej sprawie bezsporna.

Podstawą roszczenia powoda o zapłatę odszkodowania był przepis art. 45 § 1 k.p., zgodnie z brzmieniem którego, w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nie określony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie zmierzać więc miało do ustalenia, czy strona pozwana dokonując wypowiedzenia umowy o pracę powodowi, uczyniła to w sposób prawidłowy, a więc czy wypowiedzenie spełniało wymogi formalne (np. konsultacji związkowych, formy pisemnej, podania przyczyny wypowiedzenia), i czy podana przyczyna wypowiedzenia była rzeczywista i prawdziwa.

Rozważając prawidłowość rozwiązania umowy z powodem przez stronę pozwaną należy na wstępie podkreślić, że rozwiązanie umowy o pracę za uprzednim wypowiedzeniem jest zwykłym ustawowym sposobem rozwiązaniem umowy o pracę i jako takie przysługuje obu stronom bezterminowej umowy o pracę. Wypowiedzenie umowy o pracę na czas nieokreślony w trybie art. 30 § 1 pkt 2 k.p. jest zwykłym sposobem rozwiązywania umowy o pracę, a pracodawca ma prawo do stosowania takiej polityki kadrowej, która zapewni prawidłową realizację zadań. Uprawnienie to jednak po stronie pozwanej obarczone jest obowiązkiem wskazania na piśmie przyczyn, dla których pracodawca decyduje się na rozwiązanie stosunku pracy z powodem. Przyczyna wypowiedzenia nie musi mieć szczególnej wagi czy nadzwyczajnej doniosłości (wyrok SN z 4.12.97; I PKN 419/97; OSNAPiUS 1998/20/598). Nie oznacza to przyzwolenia na arbitralne, dowolne i nieuzasadnione lub sprzeczne z zasadami współżycia społecznego wypowiedzenie umowy o pracę (wyrok SN z dnia 2001.12.06, I PKN 715/00, Pr. Pracy 2002/10/34). Pracodawca jest obowiązany udowodnić zasadność wypowiedzenia, przy czym może to czynić tylko w oparciu o tę przyczynę, którą wskazał w wypowiedzeniu (wyrok SN z dnia 19 lutego 1999 r., I PKN 571/98, OSNAPiUS 2000, z. 7, poz. 266). Tak wskazana przyczyna podlega kontroli Sądu z punktu widzenia jej konkretności i rzeczywistości. Podanie w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę przyczyny pozornej (nierzeczywistej, nieprawdziwej) jest równoznaczne z brakiem wskazania przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie w pojęciu art. 30 § 4 KP. Ponadto należy stwierdzić, iż jeżeli wskazana w wypowiedzeniu przyczyna jest pozorna, to równocześnie jest ono bezzasadne (art. 45 § 1 KP), chyba że pracodawca wskazuje ponadto jakieś inne przyczyny wypowiedzenia usprawiedliwiające odmienne twierdzenie (wyrok SN z dnia 1999.10.13, I PKN 304/99, OSNP 2001/4/118).

Ponadto wskazać należy, że w zakresie oceny zasadności wypowiedzenia częściową aktualność zachowuje uchwała pełnego składu Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych SN z dnia 27 czerwca 1985 r., III PZP 10/85, OSNCP 1985, nr 11, poz. 164, w sprawie wytycznych dotyczących wykładni art. 45 k.p. i praktyki sądowej stosowania tego przepisu w

zakresie zasadności wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony. Dotyczy to m.in. tezy, że w stosunku do pracowników na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych należy stosować ostrzejsze kryteria oceny przyczyn uzasadniających wypowiedzenie.

Powód kwestionował zarówno formalną poprawność złożonego mu oświadczenia woli o rozwiązaniu stosunku pracy za wypowiedzeniem, jak również zarzuty natury merytorycznej.

W zakresie zarzutów formalnych, a więc pominięcia przez stronę pozwaną trybu dyscyplinarnego określonego w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. nr 227, poz. 1505 ze zm.), Sąd podzielił stanowisko strony pozwanej i zarzut powoda w tej części był bezzasadny.

Okolicznością bezsporną było, iż powód był pracownikiem służby cywilnej. Problematyka rozwiązywania umów o pracę z pracownikami służby cywilnej była przedmiotem sprzecznych wyroków Sądu Najwyższego, Sąd Rejonowy podzielił jednakże stanowisko wyrażone w nowszym orzecznictwie SN, w szczególności zaś w wyroku z dnia 19 kwietnia 2012 r. (sygn. akt II PK 203/11). Sąd Najwyższy wyjaśnił w tym wyroku, że dopuszczalne jest zwolnienie pracownika służby cywilnej bez konieczności wszczęcia procedury dyscyplinarnej. Postępowanie dyscyplinarne nie jest konieczne, nawet jeśli pracownik naruszył on swoje obowiązki wynikające przynależności do korpusu. W uzasadnieniu w/w wyroku SN wskazał, że „możliwość rozwiązania umowy o pracę z pracownikiem służby cywilnej bez potrzeby uprzedniego sprowadzenia w stosunku do niego postępowania dyscyplinarnego powinna się wydawać oczywista, z tym tylko zastrzeżeniem, że wobec braku w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej uregulowań dotyczących rozwiązywania umów o pracę z takimi pracownikami, należałoby stosować regulacje zawarte w przepisach Kodeksu Pracy. Z powołanego wyroku wynika również, że nieaktualna pozostaje teza zawarta w orzeczeniu SN z 4 marca 2007 r. (II PK 177/07). W ustawie z 21.11.2008 r. o służbie cywilnej nie uregulowano zasad wypowiedzania lub rozwiązywania stosunku pracy z pracownikiem służby cywilnej zatrudnionym podstawie umowy o pracę. Milczenie ustawodawcy w tym zakresie nie oznacza jednak, że brak jest możliwości wypowiedzenia umowy o pracę z pracownikiem służby cywilnej. Skoro żaden przepis ustawy o służbie cywilnej nie reguluje rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem wobec pracownika służby cywilnej, to oznacza to jedynie tyle, że pracodawca nie przewiduje dla takich pracowników odmiennych zasad rozwiązania stosunku pracy, niż te które zostały określone w kodeksie pracy. Sąd Rejonowy podzielił stanowisko, że nie ma potrzeby powtarzania w ustawie o służbie cywilnej treści przepisów kodeksu pracy, zwłaszcza wobec odesłania zawartego art. 9 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym „w sprawach dotyczących stosunku pracy w służbie cywilnej, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy kodeksu pracy i inne przepisy prawa pracy”. Za powyższą wykładnią przemawia również okoliczność, że to urzędnicy, nie zaś pracownicy służby cywilnej, stanowią kategorię pracowników, podlegającą szczególnej ochronie trwałości zatrudnienia. Ochrona ta sprowadza się przede wszystkim do stworzenia instrumentów prawnych, które mają ograniczać możliwość rozwiązania stosunku pracy przez pracodawcę. Skoro zatem ustawodawca zapewnia szerszą ochronę trwałości zatrudnienia dla urzędników służby cywilnej, i mimo wszystko przewiduje możliwość rozwiązania z nimi stosunku pracy za wypowiedzeniem lub bez wypowiedzenia, to trudno uznać, że wobec braku odpowiedniej regulacji w ustawie o służbie cywilnej w przedmiocie wypowiedzenia umowy o pracę pracownikowi służby cywilnej, nie będzie możliwe zastosowanie takiego trybu rozwiązania umowy o pracę wobec pracownika służby cywilnej, zwłaszcza wobec odesłania zawartego w art. 9 ustawy do kodeksu pracy. Odmienna interpretacja przepisów doprowadziłaby do sytuacji, w której położenie urzędników służby cywilnej byłoby gorsze niż pracowników służby cywilnej.

Jak wynika z treści oświadczenia woli strony pozwanej z dnia 3 lipca 2012 r. przyczyną wypowiedzenia powodowi umowy o pracę, była utrata zaufania do powoda zajmującego kierownicze stanowisko, spowodowana brakiem nadzoru nad pracą podległych komórek organizacyjnych, a w szczególności w zakresie sposobu i trybu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego będącego własnością Skarbu Państwa - Oddziału (...) we W.. Jak wynika z wypowiedzenia, zarzucono powodowi, że podczas zawierania porozumienia („umowy zamiany”) w sprawie wymiany kostki granitowej używanej na kostkę granitową nową z firmą „M.” Sp. z o.o. nie zastosowano właściwych przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 maja 2010 r. w sprawie sposobu i trybu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego, w który wyposażone są jednostki budżetowe (Dz. U. Nr 114, póź. 761), względnie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (tj. Dz. U. z 2010 r. , Nr 113, póź.

759 ze zm.), czego skutkiem jest podjęcie działań przez pracowników urzędu administracji rządowej niezgodnych z obowiązującym prawem oraz zaistnienie wysoce realnego ryzyka możliwości kwestionowania ważności zawartego porozumienia. Pozwana zarzuciła, że uchybienie polegające na wyrażeniu przez powoda zgody (pismo nr (...)o/WR-Zl-jk/4200/673/11 z dnia 09.11.2011r.) na zamianę kostki używanej składowanej na terenie Rejonu W. - O. D. B. W. i K. na kostkę nową doprowadziło do realnego ryzyka utraty przez Skarb Państwa majątku ruchomego o szacunkowej wartości około 256.688,70 zł (1.018 ton kostki granitowej). Do dnia dzisiejszego majątek ten nie został odzyskany. O zaistniałej sytuacji - nie wywiązywaniu się przez spółkę „M.” z zawartych zobowiązań polegających na dostarczeniu kostki granitowej nowej, regularnej, rzędowej 9/11 - nie poinformował Pan bezpośredniego przełożonego (Dyrektora Oddziału). Złożenie wniosku do Prokuratury Generalnej SP z dnia 29 marca 2012r. nr (...) /WR-Zl-ks-4200-150/12 w przedmiocie powództwa przeciwko spółce „M.” z siedzibą we W. w sprawie o wykonanie „umowy zamiany” z dnia 10.11.2011 r. odbyło się bez wiedzy i zgody bezpośredniego przełożonego (Dyrektora Oddziału) odpowiedzialnego za kierowanie Oddziałem (...) we W.. W związku z powyższym Pracodawca utracił zaufanie niezbędne dla prawidłowego wykonywania umowy o pracę przez pracownika zatrudnionego na stanowisku Zastępcy Dyrektora Oddziału ds. Z. D. i. M., co w konsekwencji prowadzi do wypowiedzenia powodowi umowy o pracę, jako osobie niezdolnej do realizowania zadań wynikających z zajmowanego stanowiska.

Należy podkreślić, że utrata zaufania do pracownika może stanowić przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie umowy o pracę, jeżeli znajduje oparcie w przesłankach natury obiektywnej oraz racjonalnej i nie jest wynikiem arbitralnych ocen lub subiektywnych uprzedzeń.

W ocenie Sądu Rejonowego strona pozwana nie wykazała w toku postępowania, że wskazane w wypowiedzeniu powodowi umowy o pracę zarzuty były prawdziwe i uzasadniały rozwiązanie umowy o pracę.

Zarzut niezastosowania przez powoda właściwych przepisów podczas zawierania porozumienia w sprawie wymiany kostki granitowej używanej na kostkę granitową nową z firmą „M.” Sp. z o.o. nie znajduje oparcia w ustaleniach faktycznych sprawy. Przede wszystkim należy wskazać, iż w toku całego postępowania strona pozwana w żaden sposób nie wykazała, jakich to konkretnie przepisów miał nie zastosować powód, cały czas powołując się tylko na ogólne wskazanie dwóch (alternatywnie) aktów prawnych. Z treści rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 maja 2010 r. w sprawie sposobu i trybu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego, w który wyposażone są jednostki budżetowe wynika, iż osobą odpowiedzialną za gospodarowaniem mieniem jednostki jest kierownik jednostki przez co należy rozumieć osobę, która na podstawie odrębnych przepisów jest odpowiedzialna za gospodarowanie mieniem jednostki. Jednocześnie w świetle powyższego rozporządzenia to kierownik jednostki w przypadku stwierdzenia, w toku bieżącej działalności jednostki albo w trakcie inwentaryzacji prowadzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, składników rzeczowych majątku ruchomego, które:

- 1) nie są wykorzystywane do realizacji zadań jednostki lub
- 2) nie nadają się do dalszego użytku ze względu na zły stan techniczny lub niemożność współpracy ze sprzętem typowym, lub
- 3) posiadają wady lub uszkodzenia, zagrażające bezpieczeństwu użytkowników albo najbliższego otoczenia, lub
- 4) całkowicie utraciły wartość użytkową, lub
- 5) są technicznie przestarzałe

powołuje komisję do oceny przydatności tych składników do dalszego użytkowania, która przedstawia propozycje dotyczące dalszego użytkowania albo zakwalifikowania tych składników do kategorii majątku zużytego lub zbędnego, z przeznaczeniem do zagospodarowania w sposób określony w § 7.

Natomiast w świetle obowiązującego u strony regulaminu organizacyjnego osobą odpowiedzialną za gospodarowanie mieniem strony pozwanej jest Zastępca Dyrektora ds. E. F., którym w tym czasie był M. W., i któremu podlegał podlega wydział finansowo-księgowy, odpowiedzialny za ewidencję księgową ilościowo-wartościową majątku rzeczowego Oddziału oraz rozliczanie inwentaryzacji, ewidencja i weryfikacja różnic inwentaryzacyjnych.

Nie można zatem przyjąć, iż to do obowiązków powoda należało dysponowanie mieniem ruchomym, które z jakichś powodów stało się zbędne, czy też nie nadawało się do dalszego użytkowania. Niezinwentaryzowana mieszanina z kostką znajdowała się na składzie Rejonu, powód sprawował jednak nad Rejonami nadzór merytoryczny, a sprawami finansowo-materiałowymi Rejonów zajmował się Zastępca Dyrektora M. W..

Do zadań Zastępcy Dyrektora ds. E. F. M. W., nie zaś powoda – Zastępcy Dyrektora ds. Z. D. i. M. - należało również ewidencjonowanie ilościowo – wartościowe majątku i rozliczanie inwentaryzacji. Strona pozwana zarzucała w toku postępowania, że to powód jest winny nieprzeprowadzenia inwentaryzacji mieszaniny z kostką, wskazując, że choć to nie on przeprowadzał czy rozliczał inwentaryzację, nadal to powód lub jego podwładni powinni byli zgłosić mieszaninę z kostką do zainwentaryzowania. Po pierwsze jednak zarzut w tym zakresie nie został postawiony powodowi w wypowiedzeniu. Po wtóre - pozwana nie wykazała, żeby to właśnie na powodzie i jego podwładnych spoczywał obowiązek zgłoszenia mieszaniny do inwentaryzacji. Jak zeznał M. W., decyzję co do mieszaniny z kostką, stanowiącą materiał poinwestycyjny winien był podjąć Dyrektor ds. Inwestycji. Ponadto o tym, że mieszanina z kostką jest na składzie w Rejonie i nie jest zinwentaryzowana, wiedział nie tylko powód, ale również Dyrektor Oddziału R. R., jak i inni pracownicy pozwanej. W świetle przedstawionych przez pozwana dokumentów nie sposób przyjąć, że to właśnie powód i wyłącznie powód (oraz jego podwładni) ponosi winę za niezainwentaryzowanie kostki.

Pozwana zarzuciła powodowi uchybienie polegające na wyrażeniu przez powoda zgody (pismo nr (...)o/WR-Zl-jk/4200/673/11 z dnia 09.11.2011r.) na zamianę kostki używanej składowanej na terenie Rejonu W. - O. D. B. i K. na kostkę nową doprowadziło do realnego ryzyka utraty przez Skarb Państwa majątku ruchomego o szacunkowej wartości około 256.688,70 zł (1.018 ton kostki granitowej). Jednakże jak wynika z treści pisma powoda z dnia 9 listopada 2012 r., powód nie wyraził ostatecznej, bezwarunkowej zgody na zadysonowanie majątkiem strony sporną mieszaniną gruzu, ziemi i kostki granitowej, a jedynie wyraził po zebraniu pozytywnych opinii wstępną zgodę warunkową. Ustalił, że ten składnik majątku jest stronie pozwanej zbędny, że Dyrektor ds. E. F. nie widzi przeszkód w dokonaniu zamiany i polecił swojemu podwładnemu ustalenie szczegółów. Jednocześnie jednak powód wskazał, że zgoda na zamianę kostki „obowiązuje pod warunkiem poniesienia przez firmę M. sp. z o.o. wszelkich kosztów związanych z przeprowadzeniem zamiany, tj. oczyszczeniem kostki, załadunkiem i transportem oraz rozplantowaniem na placu materiału uzyskanego w trakcie czyszczenia kostki. Oczywiście również dowiezienie nowej kostki (w ilości równej ilości kostki pobranej) odbędzie się staraniem i na koszt wnioskodawcy.” Powód wysłał pismo do wiadomości M. W. (ZF) i J. L. (Rejon we W.). Zastępca Dyrektora M. W. nie zasygnalizował powodowi, że wysłane przez niego pismo ma niewłaściwą treść lub może wprowadzać kogokolwiek w błąd.

Po wysłaniu pisma zawierającego warunkową zgodę na zamianę kostki, powód nie był przez żadną osobę informowany o jakiegokolwiek czynności dotyczącej przygotowania zamiany kostki. Wieloletni pracownicy pozwanej J. L. – Kierownik Rejonu i jego podwładny Z. B., nie posiadający uprawnień do podpisywania umów w imieniu strony pozwanej, nie poinformowali powoda o jakiegokolwiek podjętych przez nich w tej sprawie czynnościach. Powód nie wiedział ani o podpisaniu w dniu 10.11.2011 r. porozumienia z firmą M. sp. z o.o., ani o zawartych w nim postanowieniach, ani o rozpoczęciu w dniu 10.11.2011 r. procesu oczyszczania kostki, ani o wywiezieniu kostki w okresie 10.11.2011 – 1.12.2011. Powód nie pytał podwładnych o podjęte czynności, jak jednak zeznał „do zawarcia umowy (z M.sp. z o.o.) było jeszcze daleko”.

Dopiero w dniu 22.12.2011 r., po wydaniu przez J. L. i Z. B. znacznej ilości kostki, w związku z nie wywiązywaniem się z warunków porozumienia i brakiem kontaktu z prezesem firmy Z. M., J. L. w dniu 22 grudnia 2011 r. o zaistniałej sytuacji poinformował powoda.

Powód od razu podjął liczne czynności celem zabezpieczenia interesów strony pozwanej. Wysłał liczne pisma do firmy M. sp. z o.o. o natychmiastowe wypełnienie warunków zawartego porozumienia. Po kilkakrotnym przesuwaniu przez M. terminu wywiązania się ze zobowiązania „z uwagi na warunki atmosferyczne”, powód pismem z dnia 29 marca 2012 r. powód zwrócił się do P. G. Skarbu Państwa o wniesienie powództwa w sprawie wykonania umowy zamiany z dnia 10 listopada 2011 r. przeciwko firmie M. sp. z o.o.

Z powyższego wynika w ocenie Sądu, że nie można postawić powodowi zarzutu „wyrażenia zgody na zamianę kostki”, albowiem powód nigdy takiej definitywnej zgody nie wyraził. Wymaga podkreślenia, że powód nakazał uzgodnienie szczegółów J. L., wieloletniemu pracownikowi pozwanej J. L. (35 lat pracującemu u pozwanej, od 10 lat na stanowisku Kierownika Rejonu). Nie była to zatem osoba, co do której powód mógł przypuszczać, że nie posiadając do tego umocowania, podpisze umowę z podmiotem trzecim i wyda znaczne ilości kostki bez odpowiednich zabezpieczeń. Powód był odpowiedzialny za nadzór nad pracą podwładnych, jednakże w ocenie Sądu w świetle okoliczności faktycznych sprawy nie sposób postawić mu zarzutu sprawowania nadzoru w sposób nieprawidłowy. Powód warunkowo wyraził zgodę na zamianę kostki. Nie mógł zdaniem Sądu przewidzieć zachowania podwładnych polegającego na wydaniu kostki z całkowitym pominięciem procedury. J. L. zeznał, że podpisując porozumienie z firmą M. sp. o.o., traktował je jako „uściślenie szczegółów zamiany”, i że myślał, że jakaś umowa jest zawarta, być może ustna. O ile w przypadku niedoświadczonego pracownika takie wyjaśnienie możnaby uznać za usprawiedliwione, to nie sposób przyjąć go od pracownika z 35-letnim stażem. Nie można także uznać, by nie wyjaśniając J. L., że pismo z 9.11.2011 r. nie stanowi podstawy do wydania kostki, powód naruszył zasady prawidłowego nadzoru nad pracownikami. Ponadto zauważyć trzeba, że powód jako Zastępca Dyrektora ds. D. i. M. sprawował nadzór nad Rejonami w zakresie merytorycznym, zaś w zakresie Finansowym nadzór ten sprawował M. W., który o piśmie powoda z 9.11.2011 r. i nałożonym przez powoda na J. L. zobowiązaniu był poinformowany.

Za nieuzasadniony Sąd uznał również zarzut złożenia przez powoda wniosku do Prokuratury Generalnej SP w przedmiocie powództwa przeciwko spółce „M.” w sprawie o wykonanie „umowy zamiany” z dnia 10.11.2011 r. odbyło się bez wiedzy i zgody bezpośredniego przełożonego (Dyrektora Oddziału) odpowiedzialnego za kierowanie Oddziałem (...) we W.. Z akt osobowych, zeznań świadka R. R. oraz zeznań samego powoda J. O. jednoznacznie wynika, iż jako Zastępca Dyrektora Oddziału we W., był on upoważniony do podejmowania działań w zakresie praw i obowiązków majątkowych strony pozwanej związanych z Oddziałem we W.. Trudno zatem w tym zakresie stawiać powodowi jakiegokolwiek zarzuty, iż podjął działania w zakresie sądowego rozstrzygnięcia sporu bez wiedzy i zgody Dyrektora Oddziału R. R.. Powód w tym zakresie nie naruszył żadnych uregulowań prawnych strony pozwanej i działał w jak najlepszym interesie strony pozwanej, bowiem kiedy tylko dowiedział się o problemach ze spółką podjął niezbędne czynności w celu zabezpieczenia mienia strony pozwanej. Z tych samych przyczyn za niezasadny należy uznać zarzut niepoinformowania przez powoda jego przełożonego bezpośrednio po dowiedzeniu się o problemach z firmą M. sp. z o.o. Powód, jako Zastępca Dyrektora posiadający odpowiednie upoważnienia, nie był zobowiązany do niezwłocznego informowania Dyrektora Oddziału R. R. o każdej zaistniałej sprawie.

Przy ocenie zasadności wypowiedzenia umowy powodowi nie sposób pominąć okoliczności, że powód jako jedyny z pracowników strony pozwanej poniósł aż tak dalekoidące konsekwencje wywiezienia kostki przez firmę M. sp. z o.o. i niewywiązania się przez nią z ustaleń z pracownikami pozwanej. Bezsprzeczne było, że powód nie pozostawał w dobrych stosunkach z przełożonymi R. R.. Z powodu zaistniałej sytuacji wydania kostki granitowej zostało wszczęte postępowanie dyscyplinarne wobec M. W., J. L. oraz Z. B.. Ponadto Dyrektor Oddziału R. R. ukarał M. W. oraz J. L. karą upomnienia z wpisem do akt osobowych. Powód bezskutecznie wnosił, by wobec niego także przeprowadzono postępowanie dyscyplinarne, chciał przedstawić swoje stanowisko i zostać poddany ocenie. Pozbawienie powoda możliwości wyjaśnienia jego stanowiska w toku postępowania dyscyplinarnego wskazuje zdaniem Sądu na potraktowanie go w sposób mniej korzystny, niż innych pracowników strony pozwanej.

W ocenie Sądu Rejonowego, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, strona pozwana nie miała podstaw do uznania powoda za „osobę niezdolną do realizowania zadań wynikających z zajmowanego stanowiska”. Wypowiedzenie powodowi umowy o pracę z powodu utraty zaufania z powodu naruszenia przez niego przepisów

prawa, wyrażenia zgody na zamianę kostki i doprowadzenia do realnego ryzyka utraty przez Skarb Państwa majątku ruchomego o wartości 256.688,70 zł, a także z powodu nie poinformowania przełożonego o sytuacji oraz samodzielnego zawiadomienia Prokuraturii Skarbu Państwa, należało zatem uznać za nieuzasadnione, nawet przy uwzględnieniu zaostrzonych kryteriów oceny pracy osób na stanowiskach kierowniczych.

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd oparł przede wszystkim na zgromadzonych i niezakwestionowanych przez żadną ze stron dowodach z dokumentów. Dodatkowo Sąd oparł się na zeznaniach świadków i stron, które w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia były co do zasady spójne. Za w pełni wiarygodne, albowiem znajdujące potwierdzenie w treści dokumentacji oraz w treści większości zeznań świadków, Sąd uznał wyjaśnienia powoda. Wyjaśnienia J. N. nie wniosły do sprawy nowych okoliczności.

Z uwagi na powyższe, Sąd w punkcie I zasądził na rzecz powoda od strony pozwanej kwotę 30.356,22 zł brutto, tj. w wysokości trzykrotnego średniego miesięcznego wynagrodzenia brutto, tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem.

Zgodnie z art. 98 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W punkcie II sentencji wyroku Sąd na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...), zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (por. orzeczenie SN z 24.02.2011 r., I PZP 6/10 oraz postanowienie SN z 13.03.2012 r. II PZ 3/12). Na koszty te składała się kwota 60 zł w podwójnej wysokości, którą Sąd przyznał pełnomocnikowi powoda z uwagi na jego wkład w rozstrzygnięcie sprawy oraz znaczny nakład pracy.

W pkt III sentencji wyroku nieuiszczonymi przez powoda kosztami sądowymi Sąd na podstawie art. 113 u.k.s.c. obciążył Skarb Państwa, jako że nie było podstaw do obciążania mi strony pozwanej, będącej – jak wyżej wyjaśniono – jednostką budżetową Skarbu Państwa. Ponieważ Skarb Państwa nigdy nie jest pracodawcą, ustawowe zwolnienie Skarbu Państwa z opłat sądowych w sprawach z zakresu prawa pracy rozciąga się na jego *stationes fisci* (które np. w postępowaniu cywilnym występowałyby jako „Skarb Państwa - ...” i podlegałyby bezspornie temu zwolnieniu).

W punkcie IV wyroku Sąd na podstawie art. 477² § 1 k.p.c. nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 10.118,74 zł brutto, stanowiącej równowartość średniego jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.